

[Albertsen.]

materiale, som var fremkommet fra de uddannelsessøgendes organisationer, og vel også i det materiale, som man i ministeriet har haft fremme i så henseende, forelå der ganske klart en række afgørende argumenter, der talte for, at bevillingsrammen skulle øges. Dels er den lov, vi nu arbejder under, jo en lov, som betyder, at alle unge under uddannelse kan få lejlighed til at komme ind på kollegierne, dels er selve antallet øget voldsomt, og behovet for og ønsket om at komme på kollegium er langt mere udviklet end blot for nogle årtier siden, og disse faktorer er i sig selv nok til at argumentere for og indicere, at man skulle forbedre lovgrundlaget.

Men derudover er det helt klart i betragtning af den indfyldelse, som kollegierne har i kraft af den prisdannende virkning, de kan have med henblik på værelseudlejning på det private område, at det ville være særdeles gavnligt, om man fik øget byggeriet væsentligt og derved kunne sænke prisniveauet på værelseudlejningsområdet. Jeg tror, at alle, der har beskæftiget sig med dette spørgsmål, er ganske klar over, at der er en sådan sammenhæng mellem tingene, men jeg har haft lejlighed til at konstatere, at forståelsen for denne holdning var meget behersket, for ikke at sige meget begrænset, hos dem, der repræsenterer regeringspartierne, og hos ministeren selv, da vi drøftede disse ting.

Vi er dybt skuffede og meget forundrede over, at man på dette område ikke har vist nogen som helst forståelse, ikke nogen som helst vilje til overhovedet at drøfte, til at diskutere, til overhovedet at gå ind på den tankegang, som socialdemokratiet her har givet udtryk for, og jeg kan da heller ikke tilbageholde den bemærkning, at når ministeren ved første behandling nærmest frestilte det, som om det, jeg sagde, var noget, jeg stod ene med, for socialdemokratiet havde jo i finansudvalget godkendt bevillingsrammen, så er det en opfattelse, som helt klart ikke har nogen bund i virkeligheden, for dette er simpelt hen selve den tekniske fremgangsmåde, og den holdning blev jo også markeret eller rettere afklaret, da vi behandlede finanslovsforlaget for nylig.

Vi ved, at vi ikke rider ene, som ministeren dengang sagde. Tværtimod er opposi-

tionspartierne jo enige om dette, og vi har også den tilfredsstillelse at være enig med alle de uddannelsessøgende og med alle dem, der overhovedet beskæftiger sig med boligproblemerne.

Det turde efterhånden være nogenlunde klart for de fleste, at boligpolitik ikke alene er et spørgsmål om at bygge familieboliger, det er også et spørgsmål om at bygge boliger til andre kategorier af befolkningen, og det, vi her beskæftiger os med, er altså byggeri af boliger til unge mennesker. Vi vil inden længe få lejlighed til at drøfte spørgsmålet om familieboliger, boliger til ældre, og der er et og andet, der tyder på, at regeringen også her har samme negative indstilling, som den har vist over for dette lovforslag.

Jeg skal anbefale, at folketinget stemmer for det underændringsforslag, som vi har stillet, og som tilsigter at forhøje statslånsprocenten fra 45 til 65. Jeg skal endvidere understrege, at når vi i betænkningen har givet udtryk for ønsket om, at ministeren søger bevillingsrammen øget fra de nuværende 75-80 mill. kr. til ca. 200 mill. kr., så er dette tal stillet op ud fra en forhøjelse af statslånsprocenten og en forhøjelse af det antal kollegieenheder, der skal bygges. Det er i øjeblikket 3.000, og vort forslag sigter på, at der bygges 6.000 pr. år. Det mener vi der er muligheder for, og der kan ikke herske tvivl om, at der er behov derfor. Vi er vidende om, at man fra de uddannelsessøgende har fremlagt materiale, som faktisk indicerer, at et årligt byggeri på 15.000 kollegieenheder måske snarere var det tal, man skulle stille imod, men vi har gerne villet, om jeg så må sige, lade det udvikle sig i et mere rimeligt tempo og har derfor peget på denne løsning, men har som sagt ikke vundet gehør derfor.

Vi må jo regne med, at det ændringsforslag, vi har stillet, ikke får flertal her i tinget, og vi må derfor under hensyntagen til paragraffen, der fastsætter, hvornår loven skal revideres, henstille, at der bliver fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, så vi dér kan få lejlighed til at komme med ændringsforslag med henblik på revisionsbestemmelsen.

Jeg skal anbefale socialdemokratiets underændringsforslag og anbefale, at man også stemmer for det lille ændringsforslag, som hele udvalget er enig om, nemlig om etable-